ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 4ης Απριλίου 2017 [1]

«Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2004/114/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′ — Προϋποθέσεις εισδοχής των υπηκόων τρίτων χωρών — Άρνηση εισόδου — Έννοια της “απειλής για τη δημόσια ασφάλεια” — Περιθώριο εκτιμήσεως»

Στην υπόθεση C-544/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικό πρωτοδικείο Βερολίνου, Γερμανία) με απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Οκτωβρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Sahar Fahimian

κατά

Bundesrepublik Deutschland,

παρισταμένου του:

Stadt Darmstadt,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, A. Tizzano, αντιπρόεδρο, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal, M. Βηλαρά και E. Regan (εισηγητή), προέδρους τμήματος, A. Rosas, A. Borg Barthet, D. Šváby, E. Jarašiūnas και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: K. Malacek, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η S. Fahimian, εκπροσωπούμενη από τον P. von Auer, Rechtsanwalt,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller και T. Henze,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Pochet και M. Jacobs,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Τ. Παπαδοπούλου,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους D. Colas και F. X. Bréchot, καθώς και από την E. Armoët,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από την W. Ferrante, avvocato dello Stato,

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την C. Cattabriga και τον F. Erlbacher,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (ΕΕ 2004, L 375, σ. 12).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Sahar Fahimian και της Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας) σχετικά με την άρνηση της Bundesrepublik Deutschland να χορηγήσει στην S. Fahimian θεώρηση εισόδου για σπουδές.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2004/114

3 Στις αιτιολογικές σκέψεις 6, 7, 14, 15 και 24 της οδηγίας 2004/114 εκτίθενται τα εξής:

«(6) Ένας από τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της παιδείας είναι η προβολή της Ευρώπης στο σύνολό της, ως παγκόσμιου κέντρου αριστείας για τη γενική και την επαγγελματική εκπαίδευση. Η ενθάρρυνση της κινητικότητας στο πλαίσιο της Κοινότητας των υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές αποτελεί πρωταρχικό στοιχείο της στρατηγικής αυτής. Η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών των κρατών μελών στον τομέα των προϋποθέσεων εισόδου και διαμονής αποτελεί μέρος της εν λόγω στρατηγικής.

(7) Η μετακίνηση για τους σκοπούς που προβλέπει η παρούσα οδηγία, εξ ορισμού προσωρινή και ανεξάρτητη από την κατάσταση της αγοράς εργασίας στη χώρα υποδοχής, συνιστά μορφή αμοιβαίου εμπλουτισμού για τα πρόσωπα που μετακινούνται, για το κράτος καταγωγής τους και για το κράτος που τα υποδέχεται, συμβάλλει δε στη μεγαλύτερη εξοικείωση με άλλους πολιτισμούς.

[…]

(14) Η εισδοχή για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας μπορεί να απαγορευθεί για δεόντως αιτιολογημένους λόγους. Ειδικότερα, κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί την εισδοχή σε υπήκοο τρίτης χώρας εφόσον θεωρεί, στηριζόμενο σε εκτίμηση των δεδομένων, ότι ο εν λόγω υπήκοος συνιστά δυνητική απειλή για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια. Η έννοια της δημόσιας τάξης μπορεί να καλύπτει καταδίκη για τη διάπραξη σοβαρού αδικήματος. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι οι έννοιες της δημόσιας τάξης και της δημόσιας ασφάλειας καλύπτουν επίσης περιπτώσεις στις οποίες υπήκοος τρίτης χώρας αποτελεί ή έχει αποτελέσει μέλος ένωσης η οποία υποστηρίζει την τρομοκρατία, υποστηρίζει ή έχει υποστηρίξει την εν λόγω ένωση, ή έχει ή είχε εξτρεμιστικές τάσεις.

(15) Σε περίπτωση αμφιβολιών για τους λόγους υποβολής της αίτησης εισδοχής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να εκτιμάται η λογική της συνάφεια, ιδίως βάσει των σπουδών που προτίθεται να κάνει ο αιτών, προκειμένου να καταπολεμηθεί η κατάχρηση ή η κακή χρήση της διαδικασίας που ορίζεται στην παρούσα οδηγία.

[…]

(24) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι ο καθορισμός προϋποθέσεων για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, [λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της,] η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου μέτρα.»

4 Το άρθρο 1 της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό:

α) των προϋποθέσεων εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για χρονική περίοδο άνω των τριών μηνών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία,

β) των κανόνων που αφορούν τις διαδικασίες εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για τους σκοπούς αυτούς.»

5 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, με τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», προβλέπει ότι η οδηγία εφαρμόζεται μεταξύ άλλων «στους υπηκόους τρίτων χωρών που υποβάλλουν αίτηση εισδοχής στο έδαφος κράτους μέλους με σκοπό τις σπουδές».

6 Το κεφάλαιο ΙΙ της οδηγίας 2004/114 αφορά τις «Προϋποθέσεις εισδοχής». Αποτελείται από τα άρθρα 5 έως 11 της οδηγίας αυτής. Το άρθρο 5 έχει ως εξής:

«Η εισδοχή υπηκόου τρίτης χώρας στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας υπόκειται σε έλεγχο δικαιολογητικών που αποδεικνύουν ότι το εν λόγω πρόσωπο πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 και, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία υπάγεται, τα άρθρα 7 έως 11.»

7 Το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής ορίζει τα εξής:

«1. Ο υπήκοος τρίτης χώρας που υποβάλλει αίτηση εισδοχής για τους σκοπούς των άρθρων 7 έως 11:

α) προσκομίζει έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο κατά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν όπως η διάρκεια ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου καλύπτει τουλάχιστον τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής,

β) σε περίπτωση που σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής είναι ανήλικος(-η), προσκομίζει γονική άδεια για την προβλεπόμενη διαμονή,

γ) έχει ασφάλιση ασθενείας για κάθε κίνδυνο κατά του οποίου έχουν συνήθως κάλυψη οι υπήκοοι του συγκεκριμένου κράτους μέλους,

δ) δεν θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία,

ε) αν το ζητήσει το κράτος μέλος, προσκομίζει την απόδειξη πληρωμής του τέλους για τη διεκπεραίωση της αίτησης βάσει του άρθρου 20.

2. Τα κράτη μέλη διευκολύνουν τη διαδικασία εισδοχής υπέρ των υπηκόων τρίτων χωρών που υπάγονται στα άρθρα 7 έως 11 και οι οποίοι συμμετέχουν σε κοινοτικά προγράμματα για ενίσχυση της κινητικότητας προς την Κοινότητα ή εντός αυτής.»

8 Τα άρθρα 7 έως 11 της εν λόγω οδηγίας αφορούν τις ειδικές προϋποθέσεις για τους σπουδαστές, τους μαθητές, τους άμισθους μαθητευόμενους και τους εθελοντές καθώς και για την κινητικότητα των σπουδαστών. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, με τίτλο «Ειδικές προϋποθέσεις για τους σπουδαστές», ορίζει τα εξής:

«Εκτός από τις γενικές προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 6, ο υπήκοος τρίτης χώρας που υποβάλλει αίτηση εισδοχής με σκοπό τις σπουδές:

α) έχει γίνει δεκτός σε ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για να παρακολουθήσει πρόγραμμα σπουδών,

β) προσκομίζει τα απαιτούμενα από το κράτος μέλος στοιχεία που αποδεικνύουν ότι θα έχει κατά τη διάρκεια της διαμονής του επαρκείς πόρους για την κάλυψη των εξόδων διαβίωσης, των σπουδών και των εξόδων επαναπατρισμού του/της. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν το ελάχιστο ποσό μηνιαίων πόρων που απαιτείται για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, με την επιφύλαξη ατομικής εξέτασης των κατ' ιδίαν περιπτώσεων·

γ) σε περίπτωση που το απαιτεί το κράτος μέλος, προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία για την επαρκή γνώση της γλώσσας του προγράμματος σπουδών το οποίο θα παρακολουθήσει το εν λόγω πρόσωπο,

δ) σε περίπτωση που το απαιτεί το κράτος μέλος, προσκομίζει αποδεικτικό πληρωμής των τελών εγγραφής που χρεώνει το ίδρυμα.»

9 Το άρθρο 12 της οδηγίας 2004/114 έχει ως ακολούθως:

«1. Η άδεια διαμονής χορηγείται στον σπουδαστή για χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους, είναι δε ανανεώσιμη εφόσον ο κάτοχός της εξακολουθεί να πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις των άρθρων 6 και 7. Αν η διάρκεια του προγράμματος σπουδών είναι κατώτερη από ένα έτος, η άδεια διαμονής ισχύει για τη διάρκεια του προγράμματος σπουδών.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16, η άδεια διαμονής μπορεί να μην ανανεωθεί ή να ανακληθεί στις περιπτώσεις που ο κάτοχός της:

α) δεν τηρεί τα όρια που έχουν επιβληθεί στην πρόσβαση σε οικονομικές δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 17,

β) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή διοικητική πρακτική, δεν σημειώνει ικανοποιητική πρόοδο στις σπουδές του.»

10 Το άρθρο 18, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας αυτής, με τίτλο «Διαδικαστικές εγγυήσεις και διαφάνεια», ορίζει τα εξής:

«2. Εάν τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί προς στήριξη της αίτησης είναι ανεπαρκή, η εξέταση της αίτησης [είναι] δυνατόν να ανασταλεί, οι δε αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα για τα επί πλέον στοιχεία που τυχόν τους είναι απαραίτητα.

[…]

4. Σε περίπτωση που αίτηση απορρίπτεται ή άδεια διαμονής εκδοθείσα στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας αναστέλλεται, ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον των αρχών του κράτους μέλους για το οποίο πρόκειται.»

Ο κανονισμός (ΕΕ) 267/2012

11 Το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ′, του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1263/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 356, σ. 34) (στο εξής: κανονισμός 267/2012), προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που απαριθμούνται στο παράρτημα IX του κανονισμού αυτού και έχουν αναγνωρισθεί «ως άλλα πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμοί που παρέχουν στήριξη, όπως υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική, στην κυβέρνηση του Ιράν, και πρόσωπα και οντότητες που συνδέονται με αυτά».

12 Το παράρτημα αυτό τροποποιήθηκε επανειλημμένως, ιδίως λόγω θεσπίσεως συμπληρωματικών περιοριστικών μέτρων. Ως έχει, μετά την τροποποίησή του με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1202/2014 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 325, σ. 3), το εν λόγω παράρτημα περιλαμβάνει, υπό τον τίτλο Ι, Β, σχετικά με τα πρόσωπα και οντότητες που ενέχονται σε δραστηριότητες πυρηνικών ή βαλλιστικών πυραύλων καθώς και τα πρόσωπα και οντότητες που παρέχουν στήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν, το Sharif University of Technology (Πανεπιστήμιο Τεχνολογίας του Sharif) (Ιράν) (στο εξής: SUT).

13 Οι λόγοι που δικαιολογούν την εγγραφή του SUT στον επίμαχο κατάλογο είναι οι εξής:

«Το SUT συνήψε ορισμένες συμφωνίες συνεργασίες με οντότητες της Κυβερνήσεως του Ιράν οι οποίες έχουν κατονομαστεί από τα Ηνωμένα Έθνη ή/και από την ΕΕ και δραστηριοποιούνται στον στρατιωτικό τομέα ή σε τομείς οι οποίοι συνδέονται ειδικότερα με την παραγωγή και αγορά βαλλιστικών πυραύλων. Παρατίθενται: συμφωνία με τον Οργανισμό Αεροδιαστημικής Βιομηχανίας, που έχει κατονομασθεί από την ΕΕ, μεταξύ άλλων για την παραγωγή δορυφόρων· συνεργασία με το ιρανικό Υπουργείο Άμυνας και το Σώμα της ισλαμικής επαναστατικής φρουράς (IRGC) στο πλαίσιο διαγωνισμών για “έξυπνα” σκάφη· ευρύτερη συμφωνία με την αεροπορία του Σώματος της ισλαμικής επαναστατικής φρουράς (IRGC) που καλύπτει την ανάπτυξη και ενίσχυση των σχέσεών τους, καθώς και τη στρατηγική και οργανωτική συνεργασία.

Το SUT μετέχει σε συμφωνία μεταξύ έξι πανεπιστημίων για τη στήριξη της Κυβερνήσεως του Ιράν μέσω της αμυντικής έρευνας· επίσης, το SUT προσφέρει πανεπιστημιακά προγράμματα με αντικείμενο την κατασκευή μη επανδρωμένων εναέριων οχημάτων, το περιεχόμενο των οποίων έχει οριστεί, μεταξύ άλλων, από το Υπουργείο Επιστημών. Από όλα τα ανωτέρω, προκύπτει η ουσιαστική συνεργασία με την κυβέρνηση του Ιράν στον στρατιωτικό ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς, όπερ συνιστά στήριξη της Κυβερνήσεως του Ιράν.»

Το γερμανικό δίκαιο

14 Ο Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (νόμος περί διαμονής, οικονομικής δραστηριότητας και εντάξεως των αλλοδαπών στο ομοσπονδιακό έδαφος), ως είχε στις 25 Φεβρουαρίου 2008 (*BGBl.* I, σ. 162) (στο εξής: AufenthG) ορίζει, στην παράγραφο 1 του άρθρου 4, με τίτλο «Απαίτηση άδειας διαμονής», τα εξής:

«Για την είσοδο και διαμονή στο έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας, οι αλλοδαποί πρέπει να διαθέτουν άδεια διαμονής […]. Η άδεια διαμονής χορηγείται ως:

(1) θεώρηση εισόδου κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, σημείο 1, και παράγραφος 3, του παρόντος νόμου,

[…]».

15 Το άρθρο 6, παράγραφος 3, του AufenthG, με τίτλο «Θεώρηση εισόδου», προβλέπει τα εξής:

«Για μακροχρόνιες περιόδους διαμονής απαιτείται θεώρηση εισόδου για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εθνική θεώρηση εισόδου), η οποία χορηγείται προ της εισόδου. Η χορήγηση της θεωρήσεως εισόδου διέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν για την άδεια διαμονής, την μπλε κάρτα ΕΕ, την άδεια εγκαταστάσεως και την άδεια επί μακρόν διαμένοντος […] – ΕΕ. […]»

16 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του AufenthG, με τίτλο «Σπουδές, μαθήματα γλώσσας, σχολική εκπαίδευση», ορίζει τα εξής:

«Σε αλλοδαπό δύναται να χορηγηθεί άδεια διαμονής με σκοπό τις σπουδές σε κρατικό ή εγκεκριμένο από το κράτος ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαιδεύσεως ή σε παρόμοιο εκπαιδευτικό οργανισμό. […] Η άδεια διαμονής για την πραγματοποίηση σπουδών δύναται να χορηγηθεί μόνον αν ο αλλοδαπός έχει γίνει δεκτός από το εκπαιδευτικό ίδρυμα· αρκεί αποδοχή υπό προϋποθέσεις. Δεν απαιτείται απόδειξη γνώσεως της γλώσσας στην οποία γίνονται τα μαθήματα, αν οι γλωσσικές γνώσεις ελήφθησαν ήδη υπόψη για την απόφαση αποδοχής ή αν προβλέπεται ότι πρέπει να αποκτηθούν στο πλαίσιο σταδίου προετοιμασίας για τις σπουδές. Κατά την πρώτη χορήγηση και κατά την παράταση, η διάρκεια ισχύος της άδειας διαμονής για σπουδές είναι τουλάχιστον ενός έτους και δεν πρέπει να υπερβαίνει τα δύο έτη για τις σπουδές και το στάδιο προετοιμασίας για τις σπουδές· δύναται να παραταθεί αν ο σκοπός της επιδιωκόμενης καταρτίσεως δεν έχει ακόμη επιτευχθεί και δύναται να επιτευχθεί εντός εύλογου χρόνου.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

17 Η S. Fahimian, γεννηθείσα το 1985, είναι Ιρανή υπήκοος. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι είναι κάτοχος διπλώματος Master of Science στον τομέα της πληροφορικής τεχνολογίας χορηγηθέντος από το SUT. Το πανεπιστήμιο αυτό ειδικεύεται στην τεχνολογία, τη μηχανολογία και τη φυσική.

18 Στις 21 Νοεμβρίου 2012, η S. Fahimian υπέβαλε στην πρεσβεία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην Τεχεράνη αίτηση για χορήγηση θεωρήσεως εισόδου προκειμένου να παρακολουθήσει διδακτορικές σπουδές στο Technische Universität Darmstadt (Πανεπιστήμιο Τεχνολογίας του Darmstadt, Γερμανία), στο Center for Advanced Security Research Darmstadt (CASED) (Κέντρο προηγμένης έρευνας ασφάλειας του Darmstadt), στο πλαίσιο του προγράμματος «αξιόπιστα ενσωματωμένα ή κινητά συστήματα».

19 Η S. Fahimian επισύναψε στην αίτησή της βεβαίωση περί του ότι είχε γίνει δεκτή από το πανεπιστήμιο, καθώς και επιστολή του εκτελεστικού διευθυντή του Center for Advanced Security Research Darmstadt της 14ης Νοεμβρίου 2012. Στην επιστολή αυτή αναφέρεται ότι το ερευνητικό αντικείμενο της S. Fahimian εκτείνεται από «την ασφάλεια των κινητών συστημάτων, περιλαμβανομένου του εντοπισμού παρεμβολών σε smartphones, έως τα πρωτόκολλα ασφαλείας». Ο εκτελεστικός διευθυντής εκθέτει επίσης ότι η ανατεθείσα στην S. Fahimian στο πρόγραμμα αυτό αποστολή συνίσταται στην «εξεύρεση καινοτόμων αποτελεσματικών μηχανισμών προστασίας για smartphones στο πλαίσιο των περιορισμών που ισχύουν όσον αφορά την περιορισμένη ενέργεια, τους περιορισμένους πόρους πληροφορικής και την περιορισμένη ευρυζωνικότητα».

20 Για τη χρηματοδότηση των διδακτορικών σπουδών της, η S. Fahimian έλαβε από το εν λόγω κέντρο ερευνών υποτροφία.

21 Μετά την από 27 Μαΐου 2013 απόρριψη της αιτήσεώς της για χορήγηση θεωρήσεως εισόδου, η S. Fahimian υπέβαλε αίτηση θεραπείας η οποία επίσης απορρίφθηκε με απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2013.

22 Στις 22 Νοεμβρίου 2013, η S. Fahimian άσκησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προσφυγή κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως με σκοπό τη χορήγηση της ζητηθείσας θεωρήσεως εισόδου. Το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι οι διάδικοι διαφωνούν περί του κατά πόσον η είσοδος της S. Fahimian στο γερμανικό έδαφος προσκρούει σε λόγους δημόσιας ασφάλειας, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114.

23 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης υποστηρίζει ότι η κατάσταση στο Ιράν δικαιολογεί την ανησυχία ότι οι γνώσεις που θα αποκτήσει η S. Fahimian στο πλαίσιο της διαμονής της για λόγους σπουδών θα χρησιμοποιηθούν με καταχρηστικό τρόπο στη χώρα καταγωγής της. Κατά την καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης, η Κυβέρνηση του Ιράν αναπτύσσει από μακρού χρόνου ένα ευρείας εμβέλειας πρόγραμμα στον κυβερνοχώρο με το οποίο επιδιώκει την πρόσβαση σε απόρρητες πληροφορίες των δυτικών χωρών. Η καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης εκθέτει ότι οι ασχολούμενοι με την ηλεκτρονική πειρατεία αναζητούν ουσιαστικώς ευαίσθητα δεδομένα των τομέων των αερομεταφορών και της αεροδιαστημικής, καθώς και της βιομηχανίας όπλων. Σύμφωνα με τις δηλώσεις εμπειρογνωμόνων σε θέματα ασφάλειας, οι επιθέσεις στον κυβερνοχώρο γίνονται μεταξύ άλλων για την απόκτηση σχεδίων κατασκευής και αποτελεσμάτων ερευνών για το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, το οποίο θεωρείται ότι επιδιώκει στρατιωτικούς σκοπούς.

24 Στο πλαίσιο αυτό, η διεθνής κοινότητα έχει αναγνωρίσει τη σημασία της συνεργασίας του SUT στον τομέα της έρευνας για στρατιωτικούς σκοπούς στο Ιράν. Συναφώς, η καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης επισημαίνει ότι η φύση της συνεργασίας αυτής οδήγησε τον νομοθέτη της Ένωσης να εγγράψει για πρώτη φορά, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ 2012, L 356, σ. 55), το πανεπιστήμιο αυτό στον κατάλογο των οντοτήτων που αποτελούν αντικείμενο περιοριστικών μέτρων και περιλαμβάνονται στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012. Η εγγραφή αυτή ακυρώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου (T-181/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:607). Ο νομοθέτης της Ένωσης ενέγραψε εκ νέου, με τον εκτελεστικό κανονισμό 1202/2014, το εν λόγω

πανεπιστήμιο στον κατάλογο αυτόν. Η καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης παρατηρεί ότι η επανεγγραφή αυτή δικαιολογείται από τη στενή και αποδεδειγμένη σχέση του πανεπιστημίου αυτού με το ιρανικό καθεστώς, στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς.

25 Περαιτέρω, κατά την καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν αποκλείεται να διατηρεί η S. Fahimian, ακόμα και μετά την απόκτηση του πτυχίου της στο SUT, σχέσεις με πρόσωπα εντός του πανεπιστημίου αυτού.

26 Εξάλλου, η καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης εκφράζει ανησυχίες για το γεγονός ότι οι γνώσεις που θα αποκτήσει η S. Fahimian κατά τη διάρκεια των σπουδών της στη Γερμανία μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν με σκοπό την καταστολή στο εσωτερικό του Ιράν ή, γενικότερα, σε συνάρτηση με προσβολή ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, οι τεχνολογίες που αποτελούν το αντικείμενο του ερευνητικού προγράμματος της S. Fahimian ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν από τις ιρανικές αρχές για την παρακολούθηση του πληθυσμού.

27 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες κατά πόσον είναι βάσιμη εν προκειμένω η επίκληση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2004/114. Συγκεκριμένα, η καθής της υποθέσεως της κύριας δίκης δεν προέβαλε κανένα συγκεκριμένο γεγονός συνδεόμενο με τη συμπεριφορά της ενδιαφερομένης ή με τις επαφές της με ορισμένα άτομα και, εξάλλου, δεν διευκρίνισε τη σχέση μεταξύ των γνώσεων που θα αποκτήσει η ενδιαφερομένη κατά τις διδακτορικές σπουδές της και της μεταγενέστερης χρησιμοποιήσεώς τους με καταχρηστικό τρόπο.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgericht Berlin (διοικητικό πρωτοδικείο Βερολίνου, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) α) Πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας [2004/114] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, κατά τον έλεγχο περί του αν υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος υποβάλλει αίτηση εισδοχής για τους σκοπούς των άρθρων 7 έως 11 της οδηγίας, θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, ενεργούν κατά διακριτική ευχέρεια, με αποτέλεσμα η διοικητική κρίση να υπόκειται μόνο σε περιορισμένο δικαστικό έλεγχο;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1α:

Σε ποια νομικά όρια υπόκεινται οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όταν εκτιμούν ότι υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος υποβάλλει αίτηση εισδοχής για τους σκοπούς των άρθρων 7 έως 11 της [οδηγίας 2004/114], θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμησή των αρχών αυτών, καθώς και της αξιολογήσεως των εν λόγω περιστατικών;

2) Ανεξαρτήτως των απαντήσεων στα ερωτήματα 1α και 1β:

Πρέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας [2004/114] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, κατά τη διάταξη αυτή, τα κράτη μέλη έχουν την εξουσία να απαγορεύουν την είσοδο στην επικράτειά τους, σε περιπτώσεις όπως αυτή της υπό εξέταση υποθέσεως, στην οποία υπήκοος τρίτης χώρας, [της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν], που ολοκλήρωσε τις πανεπιστημιακές σπουδές της στο [SUT] (Τεχεράνη), το οποίο ειδικεύεται στην τεχνολογία, τη μηχανολογία και τη φυσική, επιδιώκει την είσοδο σε κράτος μέλος με σκοπό την έναρξη διδακτορικών σπουδών στον τομέα της έρευνας για την ασφάλεια των πληροφορικών συστημάτων στο πλαίσιο του προγράμματος “αξιόπιστα ενσωματωμένα και κινητά συστήματα”, και ιδίως για την ανάπτυξη αποτελεσματικών μηχανισμών προστασίας για smartphones, με την αιτιολογία ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι δεξιότητες που θα αποκτηθούν σε συνάρτηση με το επιθυμητό ερευνητικό πεδίο θα χρησιμοποιηθούν στο Ιράν για καταχρηστικούς

σκοπούς, όπως επί παραδείγματι για την απόκτηση εμπιστευτικών πληροφοριών σε δυτικές χώρες, με σκοπό την καταστολή στο εσωτερικό της χώρας ή γενικώς σε συνάρτηση με την προσβολή ανθρωπίνων δικαιωμάτων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

29 Με τα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114 έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές, όταν επιλαμβάνονται αιτήσεως υπηκόου τρίτης χώρας για χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές, έχουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, το οποίο αποτελεί αντικείμενο περιορισμένου μόνον δικαστικού ελέγχου, για να καθορισθεί αν ο υπήκοος αυτός συνιστά απειλή για τη δημόσια ασφάλεια κατά τη διάταξη αυτή, και αν οι εν λόγω αρχές δικαιούνται να αρνηθούν τη χορήγηση της ζητηθείσας θεωρήσεως εισόδου υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης.

30 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιό της και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αυτή αποτελεί μέρος (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

31 Πρώτον, όσον αφορά την όλη οικονομία της οδηγίας 2004/114, πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι το άρθρο 5 της οδηγίας αυτής προβλέπει ότι η βάσει της εν λόγω οδηγίας εισδοχή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφος κράτους μέλους υπόκειται στον έλεγχο του φακέλου από τον οποίο πρέπει να προκύπτει ότι ο αιτών πληροί, συγχρόνως, τις γενικές προϋποθέσεις του άρθρου 6 της οδηγίας αυτής και, όσον αφορά υπήκοο τρίτης χώρας που υποβάλλει αίτηση εισόδου με σκοπό τις σπουδές, τις ειδικές προϋποθέσεις του άρθρου 7 της ίδιας οδηγίας (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 23).

32 Ειδικότερα, τα κράτη μέλη ελέγχουν αν υφίστανται, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 14 της οδηγίας αυτής, λόγοι απτόμενοι της υπάρξεως απειλής για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, δυνάμενοι να δικαιολογήσουν την άρνηση εισόδου του υπηκόου αυτού (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 24).

33 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 της οδηγίας 2004/114, άδεια διαμονής πρέπει να χορηγείται σε σπουδαστές τρίτων χωρών, εφόσον πληρούν τις γενικές και ειδικές προϋποθέσεις, οι οποίες απαριθμούνται εξαντλητικώς στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 27).

34 Δεύτερον, όσον αφορά τους σκοπούς της οδηγίας 2004/114, από το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 24, προκύπτει ότι η εν λόγω οδηγία αποσκοπεί στον προσδιορισμό των προϋποθέσεων εισόδου των υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος κρατών μελών με σκοπό τις σπουδές για περίοδο άνω των τριών μηνών (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 28).

35 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις 6 και 7 της οδηγίας 2004/114, σκοπός της είναι η ενθάρρυνση της εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης κινητικότητας των υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές. Στόχος της κινητικότητας αυτής είναι η προβολή της Ευρώπης ως παγκόσμιου κέντρου αριστείας για τη γενική και την επαγγελματική εκπαίδευση (απόφαση της 21ης Ιουνίου 2012, Sommer, C-15/11, EU:C:2012:371, σκέψη 39).

36 Στο πλαίσιο αυτό, η δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει, όσον αφορά την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, πρόσθετες προϋποθέσεις εκτός αυτών που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2004/114 θα προσέκρουε στους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 30).

37 Αντιθέτως, η οδηγία 2004/114 αναγνωρίζει στις αρμόδιες εθνικές αρχές περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά το κατά πόσον πληρούνται οι γενικές και ειδικές διατάξεις των άρθρων 6 και 7 της οδηγίας αυτής και, ειδικότερα, αν η εισδοχή του υπηκόου τρίτης χώρας προσκρούει σε λόγους απτόμενους της υπάρξεως απειλής για τη δημόσια ασφάλεια (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 33).

38 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η οδηγία 2004/114 δεν ορίζει την κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας έννοια της «δημόσιας ασφάλειας», επί της οποίας στηρίχθηκε η άρνηση χορηγήσεως της θεωρήσεως εισόδου στην υπόθεση της κύριας δίκης.

39 Πάντως, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η έννοια της «δημόσιας ασφάλειας» καλύπτει συγχρόνως την εσωτερική ασφάλεια του κράτους μέλους όσο και την εξωτερική ασφάλειά του. Συγκεκριμένα, η δημόσια ασφάλεια δύναται να απειλείται από την παρακώλυση της λειτουργίας των θεσμών και των βασικών δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και από κίνδυνο για την επιβίωση του πληθυσμού ή σοβαρής διαταράξεως των εξωτερικών σχέσεων ή της ειρηνικής συνυπάρξεως των λαών ή ακόμη από προσβολή των στρατιωτικών συμφερόντων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 23ης Νοεμβρίου 2010, Τσακουρίδης, C-145/09, EU:C:2010:708, σκέψεις 43 και 44, καθώς και της 15ης Φεβρουαρίου 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, σκέψη 66).

40 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη απειλής για τη δημόσια ασφάλεια, παρατηρείται ότι, αντιθέτως, μεταξύ άλλων, προς το άρθρο 27, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 7, και διορθωτικά ΕΕ 2004, L 229, σ. 35, και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34), το οποίο απαιτεί να τηρεί κάθε μέτρο που λαμβάνεται για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας την αρχή της αναλογικότητας και να θεμελιώνεται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του συγκεκριμένου ατόμου, να συνιστά δε η συμπεριφορά αυτή του ατόμου «πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή» για το θεμελιώδες αυτό συμφέρον της κοινωνίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 22ας Μαΐου 2012, I, C-348/09, EU:C:2012:300, σκέψη 30· της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, Rendón Marín, C-165/14, EU:C:2016:675, σκέψη 84, και της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, CS, C-304/14, EU:C:2016:674, σκέψη 40), από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2004/114, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 14 της οδηγίας αυτής, προκύπτει ότι η είσοδος υπηκόου τρίτης χώρας μπορεί να μην επιτραπεί αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές για την εξέταση της αιτήσεως χορηγήσεως θεωρήσεως εισόδου την οποία υπέβαλε ο υπήκοος αυτός φρονούν, βάσει εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, ότι ο εν λόγω υπήκοος συνιστά απειλή, έστω και «δυνητική», για τη δημόσια ασφάλεια. Συγκεκριμένα, κατά την εκτίμηση αυτή μπορεί να ληφθεί υπόψη όχι μόνον η προσωπική συμπεριφορά του αιτούντος, αλλά και άλλα στοιχεία αφορώντα, μεταξύ άλλων, την επαγγελματική του σταδιοδρομία.

41 Συναφώς, η εκτίμηση της προσωπικής καταστάσεως του αιτούντος θεώρηση εισόδου μπορεί να συνεπάγεται σύνθετες αξιολογήσεις βασιζόμενες, μεταξύ άλλων, στην προσωπικότητα του αιτούντος αυτού, στην ένταξή του στη χώρα όπου διαμένει, στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση της χώρας αυτής, καθώς και στη δυνητική απειλή την οποία συνιστά για τη δημόσια ασφάλεια η είσοδος του εν λόγω αιτούντος για σπουδές στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους, σε σχέση με το ενδεχόμενο οι γνώσεις που θα αποκτήσει ο αιτών αυτός κατά τη διάρκεια των σπουδών του να χρησιμοποιηθούν μεταγενέστερα, στη χώρα καταγωγής του, για σκοπούς στρεφομένους κατά της εν λόγω δημόσιας ασφάλειας. Τέτοιου είδους εκτιμήσεις συνεπάγονται την εκπόνηση προγνώσεων

σχετικά με την προβλέψιμη συμπεριφορά του αιτούντος τη θεώρηση εισόδου και πρέπει, μεταξύ άλλων, να βασίζονται σε εκτενή γνώση της χώρας διαμονής του, καθώς και στην ανάλυση διαφόρων εγγράφων και δηλώσεων του αιτούντος αυτού (βλ., συναφώς, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, σκέψεις 56 και 57).

42 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι αρμόδιες εθνικές αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εξέταση των πραγματικών περιστατικών που είναι κρίσιμα για να καθορισθεί αν η εισδοχή υπηκόου τρίτης χώρας προσκρούει στους μνημονευόμενους στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2004/114 λόγους οι οποίοι αφορούν την ύπαρξη απειλής, μεταξύ άλλων, για τη δημόσια ασφάλεια (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, σκέψη 60).

43 Στις εθνικές αυτές αρχές εναπόκειται, προκειμένου να καθορίσουν αν ο αιτών τη χορήγηση θεωρήσεως εισόδου συνιστά απειλή, έστω και δυνητική, για τη δημόσια ασφάλεια, να προβούν σε συνολική εκτίμηση όλων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του ατόμου αυτού.

44 Όπως έκρινε το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξετάσεως των προϋποθέσεων εισδοχής, τίποτα δεν εμποδίζει, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 15 της οδηγίας 2004/114, τις αρμόδιες εθνικές αρχές να απαιτούν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι αναγκαία προς εκτίμηση του συνεπούς χαρακτήρα της αιτήσεως εισόδου (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, σκέψη 34). Συναφώς, αν τα προσκομισθέντα προς στήριξη της αιτήσεως για τη χορήγηση θεωρήσεως εισόδου πληροφοριακά στοιχεία δεν αρκούν προς εκτίμηση της υπάρξεως τυχόν απειλής για τη δημόσια ασφάλεια, από το άρθρο 18, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι οι εν λόγω αρχές μπορούν να απαιτήσουν από τον αιτούντα την προσκόμιση των συμπληρωματικών πληροφοριακών στοιχείων που τους χρειάζονται.

45 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο του περιθωρίου εκτιμήσεως το οποίο διαθέτουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2004/114, ο εθνικός δικαστής πρέπει, λαμβανομένης υπόψη της κατανομής του βάρους αποδείξεως όπως προκύπτει από την προηγούμενη σκέψη, να εξετάζει, μεταξύ άλλων, αν η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε επαρκώς στέρεα πραγματική βάση.

46 Εξάλλου, εφόσον οι αρμόδιες εθνικές αρχές διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, ο δικαστικός έλεγχος περιορίζεται, όσον αφορά την εκτίμηση αυτή, στη μη ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως. Περαιτέρω, ο έλεγχος αυτός πρέπει, μεταξύ άλλων, να άπτεται της τηρήσεως των διαδικαστικών εγγυήσεων, η οποία έχει θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων αυτών περιλαμβάνονται η υποχρέωση των εν λόγω αρχών να ερευνούν, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 2010, ERG κ.λπ., C-379/08 και C-380/08, EU:C:2010:127, σκέψεις 60 και 61, καθώς και της 16ης Ιουνίου 2015, Gauweiler κ.λπ., C-62/14, EU:C:2015:400, σκέψη 69) και, επίσης, η υποχρέωση να αιτιολογούν επαρκώς την απόφασή τους ώστε ο εθνικός δικαστής να μπορεί να ελέγξει, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο άρθρο 18, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/114 προσφυγής, αν συντρέχουν τα πραγματικά και τα νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14, καθώς και της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 69). Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, επισημαίνεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 14 της οδηγίας 2004/114, η άρνηση εισδοχής υπηκόου τρίτης χώρας πρέπει να στηρίζεται σε «δεόντως αιτιολογημένους λόγους».

47 Εν προκειμένω, όσον αφορά την προσφυγή της S. Fahimian σχετικά με την απόφαση των γερμανικών αρχών περί μη χορηγήσεως της θεωρήσεως εισόδου για σπουδές την οποία ζήτησε, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να συνεκτιμήσει το σύνολο των στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του ατόμου αυτού.

48 Μεταξύ των εν λόγω στοιχείων ιδιαίτερη σημασία, σε σχέση με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114, έχει το γεγονός ότι η S. Fahimian είναι διπλωματούχος του SUT, το οποίο περιλαμβανόταν και εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στον κατάλογο των οντοτήτων που αποτελούν αντικείμενο των περιοριστικών μέτρων που προβλέπονται στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012 και ότι οι έρευνες τις οποίες η ενδιαφερομένη επιθυμεί να διεξαγάγει στη Γερμανία στο πλαίσιο των διδακτορικών σπουδών της αφορούν τον ευαίσθητο τομέα της ασφάλειας πληροφορικών συστημάτων.

49 Το αυτό ισχύει για τα πρόσθετα στοιχεία τα οποία έχουν στη διάθεσή τους οι αρμόδιες εθνικές αρχές και βάσει των οποίων εκφράζουν ανησυχίες για το γεγονός ότι οι γνώσεις τις οποίες θα αποκτήσει η S. Fahimian στη Γερμανία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μεταγενέστερα για καταχρηστικούς σκοπούς, όπως οι προβαλλόμενοι από το αιτούν δικαστήριο με το δεύτερο ερώτημά του, οι οποίοι προσκρούουν στην τήρηση της δημόσιας ασφάλειας.

50 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114 έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές, όταν επιλαμβάνονται αιτήσεως υπηκόου τρίτης χώρας για χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές, διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως για να εξετάζουν, υπό το πρίσμα όλων των κρίσιμων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του υπηκόου αυτού, αν αυτός συνιστά απειλή, έστω και δυνητική, για τη δημόσια ασφάλεια. Η διάταξη αυτή έχει επίσης την έννοια ότι δεν εμποδίζει τις αρμόδιες εθνικές αρχές να αρνούνται την είσοδο στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, για τους σκοπούς αυτούς, υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος είναι διπλωματούχος πανεπιστημίου υπαχθέντος σε περιοριστικά μέτρα της Ένωσης λόγω της ουσιαστικής συνεργασίας του με την Κυβέρνηση του Ιράν, στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς, και ο οποίος επιθυμεί να διεξαγάγει, στο κράτος μέλος αυτό, έρευνες σε ευαίσθητο για τη δημόσια ασφάλεια τομέα, αν από τα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους οι αρχές αυτές προκαλείται η ανησυχία ότι οι γνώσεις που θα αποκτήσει το άτομο αυτό κατά τη διάρκεια των ερευνών του μπορεί να χρησιμοποιηθούν μεταγενέστερα για σκοπούς αντίθετους προς τη δημόσια ασφάλεια. Στον εθνικό δικαστή, ο οποίος έχει επιληφθεί προσφυγής κατά της αποφάσεως των αρμόδιων εθνικών αρχών περί μη χορηγήσεως της ζητηθείσας θεωρήσεως εισόδου, εναπόκειται να εξετάσει αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε επαρκή αιτιολογία και σε επαρκώς στέρεα πραγματική βάση.

Επί των δικαστικών εξόδων

51 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαίνεται:

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία, έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές, όταν επιλαμβάνονται αιτήσεως υπηκόου τρίτης χώρας για χορήγηση θεωρήσεως εισόδου για σπουδές, διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως για να εξετάζουν, υπό το πρίσμα όλων των κρίσιμων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του υπηκόου αυτού, αν αυτός συνιστά απειλή, έστω και δυνητική, για τη δημόσια ασφάλεια. Η διάταξη αυτή έχει επίσης την έννοια ότι δεν εμποδίζει τις αρμόδιες εθνικές αρχές να αρνούνται την είσοδο στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, για τους σκοπούς αυτούς, υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος είναι διπλωματούχος πανεπιστημίου υπαχθέντος σε περιοριστικά μέτρα της Ένωσης λόγω της ουσιαστικής συνεργασίας του με την Κυβέρνηση του Ιράν, στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς, και ο οποίος επιθυμεί να διεξαγάγει, στο κράτος μέλος

αυτό, έρευνες σε ευαίσθητο για τη δημόσια ασφάλεια τομέα, αν από τα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους οι αρχές αυτές προκαλείται η ανησυχία ότι οι γνώσεις που θα αποκτήσει το άτομο αυτό κατά τη διάρκεια των ερευνών του μπορεί να χρησιμοποιηθούν μεταγενέστερα για σκοπούς αντίθετους προς τη δημόσια ασφάλεια. Στον εθνικό δικαστή, ο οποίος έχει επιληφθεί προσφυγής κατά της αποφάσεως των αρμόδιων εθνικών αρχών περί μη χορηγήσεως της ζητηθείσας θεωρήσεως εισόδου, εναπόκειται να εξετάσει αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε επαρκή αιτιολογία και σε επαρκώς στέρεα πραγματική βάση.

(υπογραφές)